21 Ιουνίου 2011

ημικά!

ία και Ζωή

Μια φορά ήταν μια μανούλα που είχε τέσσερα παιδάκια.

Το μεγαλύτερο ήταν έξι χρονών και το μικρότερο ίσα που μπουσούλαγε.

Μόλις είχε μετακομίσει η οικογένεια στο δικό της σπιτάκι. Είχαν βάλει μέσα τα απαραίτητα και πολλά ακόμα έλειπαν για να το τελειώσουν. Σιγά-σιγά, όλα θα γίνουν, σκεφτόταν και μια χαρά μεγάλωναν τα βλασταράκια της.

Ένα απόγευμα χτυπάει το κουδούνι. Μια γειτόνισσα ήρθε για επίσκεψη.

Η πόρτα άνοιξε χαρούμενα και η άγνωστη κάθισε στο σαλόνι.

Άρχισε να μελετάει τους χώρους αδιάκριτα και μετά τα τυπικά, για καλή εγκατάσταση και τα παρόμοια, έκανε το μεγάλο λάθος.

-Βλέπω ότι ακόμα δεν έχετε επιπλώσει το σπίτι. Είπε με το θράσος που δίνει η αίσθηση της «ανωτερότητας».

-Όλα θα γίνουν, απάντησε η μανούλα, προσπαθώντας να φανεί ευγενική.

-Εδώ, αυτή η γωνιά είναι ό,τι πρέπει για να βάλεις μια βιτρίνα για τα ασημικά σου, συνέχισε η άλλη. (περισσότερα...)